mise ajast saadik jäi Olewesti-kirik Linna pea-kirikuks. Esimene Superintendent oli Magister Bok, keda Luter isi selle ammetisse soowinud. Raekojas hoitakse weel Luteruse oma käekiri, mis tema selle õpetaja pärast Tallinna Rae-kohtule kirjotanud. Selle kirikule on oma pitka ea sees mõni suur õnnetus juhtunud. **1625** aastal löi pitkne torni sisse, ja kirik põles ära, aga sai **1628** aastal jälle ueste ülesehitatud. **74** sülda kõrge torn sai **1651** aastal walmis. Pärast seda on pitkne weel **1693, 1698, 1700, 1707, 1719, 1736** ja **1815** aastal kiriko sisse löönud, aga tuli sai ika Jumala abiga kustutud. **1820** aastal **16.** Jaani-kuu pääwal homiku kel **1** löi pitkne wiimist korda torni sisse, ja se uhke kallis Jumala-koda, keda maa-rahwas „Linna auuks ja iluks" hüüdis, põles üsna ära. Õnnis Keiser Aleksander I. halastas oma wana linna peale ja andis **1825** aastal käsku, kirikut Kroonu kulu peale ueste ülesehitada. Nõnda se kirik tõusis jälle tuhast ni kena kui enne ülesse ja sai **1840** aastal 16-mal Jaani-kuu

pääwal sissepühitsetud. **1843** aastast saadik saab seal jälle jutlust peetud. Torn on nüüd **437** jalga ehk **73** sülda kõrge. Olewesti-kiriku küljes on üks kabel, Saksa-keele „Bremer-Kapelle„ — mis üks endine Tallinna rikas kaupmees Hans Paulsen oma kuluga on lasknud ehitada. Seest poolt on kabel nõnda kui kirik üsna uus. Wäljaspoolt, pitka-ulitsalt waadata, on kabeli seina peal **8** kiwist raiutud pilti, need tähen-dawad Jesuse Kristuse kannatamist; piltide wahel, kus nüüd üks tühi koht on, seisnud enne Jesus risti peal. Piltide al on nago üks haud müüritud, haua kaane peal on üks surnu-keha wäljaraiutud, se kiri mis seal haua peal enne olnud, on üsna ärakustunud, nüüd wõib üksi aga weel need sõnad üleslugeda: „Ärgo suurustago ennast keegi, sest kui suits on inimese elu." Selle järel seisab aasta-nummer **1513**, ühe pildi al on nummer **1514**. Enne on seda ika hauaks arwatud, aga nüüd on wana kirjadest leitud, et se aga on nime-mälestuseks senna ehitaud, ja et kabeli ehitaja kiriko paranda alla on saanud maetud, kuda se ennemuistne pruuk oli.

Eesti-ma rahwa Kalender 1860, lk 29